

လူယုတ်မာဦးလေး

ကျွန်မနာမည်ကအေးမာစန်းပါ။ ကျွန်မဘဝမှာဆိုဝါးလှသလောက်ကြုံရသော လူများကလည်းလူကောင်းများမဟုတ်ကြာရှိလိုပင်ဒုက္ခတွေ့ရခြင်းပါပေ။ ကျွန်မ၏ ဒုက္ခအစ ကားအဖြစ်မရှိသော ယောကျ်ား ကိုယုတ်မာသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ဒုက္ခစရောက်သည်နေ့ကိုကားကန်မဘယ်သောအခါမှမေ့တော့မည်မဟုတ်ပေ။ ထိုနေ့ကမီးဖိုချောင်တွင်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီးမောလှသဖြင့် အိမ်ရှေ့ညှော်ခန်းတွင်ခြေကားယား လက်ကားယားဖြင့်လှဲနေမိပါသည်။ ကျွန်မယောကျ်ားကိုသန်းငွေ(ကျွန်မကတော့ယောကျ်ားကို ဖွတ်ကြားသန်းငွေဟုသာခေါ်ပါသည်)

အဲအဲလိုရင်းမရောက်ဘဲဖြစ်တော့မည်။ အိမ်ရှေ့ညှော်ခန်းတွင်လှဲနေတုန်းဘယ်ကနေဘယ်လိုကျွန်မဦးလေးဦးမောင်အေးရောက်လာသလဲမသိပါဘူးညှော်ခန်းထဲဝင်လာပါတယ်။ ပုံမှန်နေ့များမှာကျွန်မ ဦးလေးဟာနေ့လယ်နေ့ခင်း အိမ်ကိုပြန်မလာတတ်ပါဘူး။ သူကစတိုးဆိုင်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးပါ။ မီးချုပ်မှပြန်လာတတ်တာပါ။ သူကဝင်လာလာခြင်းကျွန်မလှဲနေရာဆီလျှောက်လာရင်း

“နတ်မိမယ်လေးရေထဖို့အချိန်တန်ပဟေ့” လိုပြောပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ရှုတ်တရက်ဆိုတော့ “အမလေး” ဆိုကုန်းထဖို့ပြင်လိုက်ပါတယ်။ ရန်ကုန်ဆိုတာကလဲအမြဲပူနေတတ်တာမဟုတ်လားရှင်၊ ချွေးတွေထွက်တော့အပေါ်ကဘလောက်ကိုလည်ပင်းအထိပင်ထားမိတယ်လေ။ နောက်ကျသွားပါတယ်ရှင် ဦးမောင်အေး(ကျွန်မကဦးလေးဟုသာခေါ်ပါသည်) ကကုန်းထလို့မရအောင်ကျွန်မရင်ဘတ်ကိုလက်ကြီးနှင့်ဖိကာတွန်းချရင်း

“ဟီး ဟီး ဟီး” ဟုကျက်သရေကင်းမဲ့လှစွာရယ်လိုက်ရာ ကျွန်မမှာလိက်ပြာလွင့်မတတ် လန့်သွားမိပါသည်ရှင်။ ဟန်ကိုဖိုဆိုတာလို ကျွန်မက

“ဦးလေးဒီအချိန်ဘာလို့ပြန်လာတာလဲ” ဟုပြောမိပါသည်။ ဦးမောင်အေးကကျက်သရေကင်းမဲ့လှစွာရယ်ရင်မှ “နင်စောက်ပတ်နဲ့ရလို့ဟေ့” ဟုပြောလဲပြောကျွန်မဘလောက်အောက်ရှိနို့ ၂လုံးအားအတင်းပင်ဖြစ်ညှစ်နေပါ၏။

“နင်ကလိုးချင်စရာကြီးကိုဟ” အန်ချင်စရာအရက်နဲ့စူးစူးကြီးကကျွန်မနာခေါင်းဝသို့တိုးဝင်လာပါသည်။ “ဦးလေးအရက်မူးနေတယ်မဟုတ်လား” ဟုကျွန်မကပြောရင်းအတင်းရုန်းမိပါသည်။

ဦးမောင်အေးကနို့ ၂လုံးအားအတင်းဖြစ်ညှစ်နေရာမှလက်ကအောက်ဖက်ရွေ့လာကာကျွန်မပေါင်ကြားထဲလက်ကိုအတင်းထိုးကာနှိုက်ပြန်ပါသည်။

“အရက်မူးဘာဘူးဟာမှန်ရုံလေးဘဲ၊ မှန်လာတော့ချချင်လာရောဟ” “ဦးလေးလွှတ်နော်ကျွန်မအော်လိုက်မယ်” “နင်ကိုချချင်နေတာကြာလှဘီ”

ငြိမ်ငြိမ်လေးနေစမ်းဟာ၊ နင်ပေါင်ကိုဖြိုထားစမ်း ဟုပြောလဲပြော အတင်း ပေါင် ၂ဘက်ကိုဖြိုရန်ကျိုးစားပါသည်။

“ဦးလေးလွတ်ပါမသင့်တော်ပါဘူး၊ တူမကိုဒီလိုမလုတ်သင့်ပါဘူး ရှင် ”

ဦးမောင်အေးမှာကျွန်မ ယောကျာ်းဖွတ်ကြားသန်းငွေ၏ဦးလေးအရင်းဖြစ်ပါသည်။ကျွန်မ ယောကျာ်းဖွတ်ကြားသန်းငွေအလုတ်ပြုတ်၍နေစရာမရှိသဖြင့်ပြောင်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်မမှာကိုယ်ဝန်ပျက်ကျသောကြောင့် အလုပ်မလုပ်နိုင်ဘဲနားနေရသည်မှာကြာပါပြီ။

အိမ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါမည်ဟုသဘောတူသဖြင့်နေ့ခွင့်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

“ငြိမ်ငြိမ်လေးနေစမ်းဟာ၊ နင်လိုအသက်ငယ်ငယ်လေးတွေကိုမလိုးရတာကြာလှဘိဟ”

ဦးမောင်အေးကပြောရင်းနှင့်ကျွန်မခါးမှထမီးကိုအတင်းဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ကျွန်မမှာ အိမ်နေရင်းဖြစ်၍အောက်ခံဝတ်ထားပါ။ ကျွန်မကပေါင်ကိုအတင်းစေ့ကာကပ်ထား၏။

ဦးမောင်အေး ကဘလောက်ကိုလဲအတင်းဆွဲကာချွတ်ပစ်ပြန်ပါသည်။

ကျွန်မ၏ဘော်လီကိုပြန်ကခဲဆွဲဖြုတ်လိုက်သောအခါတွင်ကားကျွန်မမှာမိမွေးတိုင်းဖမွေး တိုင်း ဖြစ်သွားပါသည်။

“ဦးလေး ကျွန်မကိုဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ ကိုသန်းငွေနဲ့တိုင်မယ်” ဦးမောင်အေးက

ကျွန်မ၏စောက်ပတ်ကိုလက်ဝါးကြီးနှင့်ပွတ်နေရာမှ “တိုင်မယ်၊ တိုင်ပေါ့၊

ငါ့အိမ်ပေါ်ကမောင်းချလိုက်မှာပေါ့” “အား အား အမလေး နာတယ်ရှင်”

ဦးမောင်အေးက ကျွန်မ၏စောက်ပတ်ထဲသို့မညှာမတာလက်ညှိုးနှင့်အရမ်းထိုးလိုက်သဖြင့် ကျွန်မမှာအော်လဲအော်ရုန်းလဲရုန်းမိပါသည်။

“ဦးလေးရယ်အိမ်ပေါ်ကမောင်းချရင် ကျွန်မတို့ဒုက္ခရောက်သွားမှာပေါ့”

ကျွန်မ၏အသနားခံမှုအရာမရောက်၍အတင်းရုန်းသော်လည်း

ဦးမောင်အေးမှာအသက်(၅၀)ခန့်သန်သန်မာမာကြီး ကာမစိတ်ငယ်ထိပ်တက်နေချိန်ဆို တော့ဘယ်လိုမှရုန်း၍မရပေ။

“နာဘူးကြီးလွတ်နော်လွတ်” “ နင်ကငါ့ရှေ့မှာကလူသို့မြို့

၏သို့လုပ်နေတာကြာဘိ” “ ကျွန်မတခါမှမလုပ်ဘူး ”

“ အောင်မာရင်ရှားကြီးနဲ့ငါ့ရှေ့ကဖြတ် ဖြတ်ရှောက်နေတာကဘာလဲ မဟုတ်လို့လား”

ဦးမောင်အေးကပြောရင်းမှ ကျွန်မ၏နို့ကိုငုံ့ကာဖို့လိုက်သည်။ ဦးမောင်အေးကသူ၏ပုဆိုး

ကိုလည်းချွတ်ချလိုက်ရာ ကျွန်မဘုရားတမိပါတော့သည်။ လုံးပါတ်(၅)လက်မအရှည်

(၈) လက်မမျှရှိမည်လီးကြီးကမာန်ဖိနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ပင်။

“ ကြည့်စမ်းဒါကြီးနဲ့သာဆိုနှင့်ဆွေမျိုးမေသွားမယ်”

လီးကြီးကလုပ်ရမ်းနေသည်မှာအသဲယားစရာပင်ဖြစ်သည်။

“ဒီလောက်ကြီးတာကြီးနှင့်မြင်ပူးရဲလား ဟားဟားဟား ”

ဟုတ်ပဲကျွန်မ ယောကျာ်း ဖွတ်ကြားသန်းငွေ ၏ လီးမှာရှိလှမှ(၅)လက်မပေါ့

“အား လွတ်မကြည်ဘူး” ဟုကျွန်မကပြောလိုက်ရသော်လည်းမျက်လုံးများမူမလွှဲနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။ နောက်ဆုံးမအောင်နိုင်တော့ဘဲ

“ဦးလေးဟာကြီးကမြင်းလီးကြီးကြနေတာဘဲ” ဟုပြောမိပါသည်။

“ ဟုတ်တယ် ဟားဟား နင်အခုခံချင်သွားပြီမဟုတ်လား ”

“ အိုး မဟုတ်ဘူး ဖယ်ပါ ရှင်.ဟာကလူမဟုတ်ဘူး ကျွန်မသေလိမ့်မယ်”

ဦးမောင်အေးကနို့ကိုလဲစို့နေသလိုလက်ကလဲ ကျွန်မစောက်ပတ်ထဲသို့လက်ညှိုးနှင့်ထိုးနေ တာကိုလည်းမရပ်ဘဲတပြိုင်နက်လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

“ အောင်မာငြင်းနေလဲအလိုးခံရတော့မှာဘဲ ဟီးဟီး ” ဟုပြောရင်း

ဦးမောင်အေးကနေရာပြင်ရန်မတ်တပ်ရပ်လိုက်ရာကျွန်မကအိမ်ခန်းတွင်းဝင်ပြေးရန် အတင်းထပြေးရန်ပြင်လိုက်ပါ သည်။ဦးမောင်အေးကအလစ်ပေးနေသည်မဟုတ်ရကား ကျွန်မလက်ကိုဖမ်းဆွဲကာဖိချုပ်ထားလိုက်ပါသည်။

ဦးမောင်အေးကပေါင်နှစ်ဘက်ကြားတွင်ဝင်ကာထိုင်လိုက်ရင်းအတင်းကပ်ထားသော ပေါင်များကိုကားသွားအောင်လုပ်လိုက်ပါသည်။

“ဦးလေး ကျွန်မကိုဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ လွတ်ပါရှင်. မလုပ်ပါနဲ့”

ကျွန်မကလက်များနှင့်ပေါင်ကြားကိုအတင်းဖိအုပ်ထားရင်းတောင်းပန်မိပါသည်။

ဦးမောင်အေး၏မျက်လုံးများမှာအရောင်များဝင်းဝင်းတောက်နေကာအသက်ရှူသံကနွားသိုး တကောင်းအလားပြင်းထန်လှပါသည်။ ဦးမောင်အေးကကျွန်မ၏လက်များကိုခေါင်းပေါ် ကျော်အောင်ဆွဲကာအတင်းဖိထားရာနာလွန်းလှသလိုကျွန်မရင်၂လုံးကလည်းပြူးနေကာ ခါရမ်းနေရာ ဦးမောင်အေး၏စိတ်ကိုပို၍နှိုးဆွနေသလိုဖြစ်နေပါသည်။

“ လွတ်ပါရှင်. လွတ်ပါရှင်. တောင်းပန်ပါတယ် ” ဦးမောင်အေး

လီးကြီးကပေါင်ကြားတွင်ရမ်းခါရင်းဟိုထိုးဒီထိုးနှင့်ထိမိနေပါသည်။

ကျွန်မလည်းကြောက်လွန်း၍နှလုံးခုန်မြန်လာပါသည်။ ရုန်းရလွန်း၍လည်းမောလှပါသည်။

ကျွန်မမှာအင်အားချင်းမမျှသဖြင့်ဘယ်လိုမှရုန်း၍မရပါရှင်။ ဦးမောင်အေးကရုန်းနေသော

ကျွန်မအားကြည့်ကာမခိုးမခန့်ရယ်ရင်းမှ “ နင်မလွတ်ပါဘူးဟာရုန်းမနေစမ်းနဲ့”

ဟုပြောလိုက်ရာကျွန်မမှာရှက်လွန်း၍မျက်ရည်များပေါက်ပေါက်ကျအောင်ပင် ငိုမိပါတော့သည်။

ကျွန်မ ဘဝ တွင်ယခုလောက်အားကိုးရာမဲ့မဖြစ်ဘူးတာအမှန်ပင်။

ကျွန်မလည်းကြံရာမရ၍လွတ်လိုလွတ်ငြားလက်မောင်းကိုအတင်းကိုက်ပစ်လိုက်ပါတော့ သည်။ ဦးမောင်အေးက “ အားခွေးမ ကိုက်တယ်” ဟုအော်လိုက်ရင်းလက်ကိုရုန်းဖယ်

လိုက်ရာလက်တွင်သွေးများထွက်လာပါသည်။ ဦးမောင်အေးကဒေါသတကြီးဖြင့်အတင်း ချုပ်ထားရင်းပေါင်ကြားမှဟပြုနေပြီဖြစ်သောအပေါက်ထဲသို့ချိန်သားကိုက်ဆောင်ထိုးသွင်း

လိုက်ရာ ကျွန်မစောက်ပတ်ကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာကွဲမတတ်ပြီဟသွားရင်း ဦးမောင်အေး၏

လီးကြီးမှာ ၂ လက်မမျှဝင်သွားပါသည်။

ပြစ်...ပြစ် "အား အား အမလေး သေပါပြီရှင် အား အား အ" ဟုငယ်သံပါအောင်အော်မိပါသည်။

ဦးမောင်အေးကအော်သံမဆုံးမှီပင်လက်ကျန်၅လက်မ

ခန့်အား တအားဆောင်သွင်းလိုက်ရင်း " ကိုက်ဦးဟာခွေးမ" ဟုပြောလိုက်ပါသည်။

လီးကြီးကိုဆောင်သွင်းလိုက်သံကား ပြစ်...ပြစ် ဘွတ် ဟုမည်ပါသည်။

ကျွန်မမှာနာကျင်လွန်းလှသဖြင့် အသံထွက်နိုင်တော့ဘဲ " အား အား အား

အမလေးလေး နာလိုက်တာ ကယ်ကြပါဦး " ဟုလေသံမျှသာထွက်နိုင်တော့သည်။

" ထိသွားပြီမဟုတ်လား ဟင် ခွေးမ" ဟု ဦးမောင်အေးကပြောရင်းဆက်ကာဆက်ကာ

ဆောင်လှိုးနေပါသည်။ " ငါ့ကိုကိုက်တာ သင်ခန်းစာဘဲမှတ်ထား "

ဟုပြောလဲပြောဆောင်တာကိုပို၍ပင်အားထည့်လိုက်ပြန်ပါသည်။

" အ အ ပြေးပြေးရှင် သေတော့မယ် ပြေးပြေးလုပ်ပါရှင် " အ အား အ အီး အင်း

ဟင်း ဟင်း နာလိုက်တာရှင် "

ဦးမောင်အေးကညှာတာချင်းအလျှင်းမရှိပေ။ ။ ဦးမောင်အေးမှာဇောကလဲသန်

စောက်ဖုတ်လေးကလဲအမှန်လေးမို့လို့၍ကောင်းလွန်းလှသောကြောင့်တအားပင်ဆောင်

နေပါသည်။

" အင် အင် အင် အ အား အား အိ ပြေးပြေး ပါဆို "

ဦးမောင်အေးကား ကျွန်မစကားကြားဟန်မရှိပေ။ဆောင်ချက်များကလည်း

ကြမ်းတမ်းလွန်းလှပါသည်။

ကျွန်မမှာခေါင်းဘေးဘယ်ညာခါရမ်း၍တကိုယ်လုံးလှုပ်ခါရမ်းနေအောင်ပင်ကြမ်းတမ်းလှပါ

သည်။ တခါတခါဆောင် လိုးလိုက်တိုင်းအံ့ကြိတ်ကာအောင်ထားရလောက်အောင်ပင်

ကြမ်းလွန်းလှသည်။

" ကောင်မ ကောင်းလာဘီမဟုတ်လားဟင် "

ဦးမောင်အေးကပြောလိုက်ရာဘာပဲပြောပြောအမှန်ပင်ကောင်းလာတာကြောင့်ငြင်းရန်ခက်

နေပါသည်။ ဦးမောင်အေးဆောင်လိုးလိုက်တိုင်းနာကောင်းကြီးဖြစ်နေတာကတော့

ငြင်းမရနိုင်အောင်ပင်ဖြစ်၏။

ကျွန်မမရုန်းနိုင်တော့မောလဲမော ကောင်းလဲကောင်း မို့ငြိမ်နေမိပါတော့တယ်ရှင်။

ကျွန်မဒီအလိုးကြမ်းကြမ်းကြီးကိုသဘောကျလိုဖြစ်လာတာအမှန်ပါဘဲ။

ဦးမောင်အေးကလဲဆောင်ကောင်းတုန်းပါဘဲ၊ ခွဆောင်ဆောင်နေပါတာများ

တဟင်းဟင်း အသံထွက်နေလောက်အောင်ပါဘဲရှင်။

" ကဲ နင်စောက်ပတ်ထဲလီးဝင်နေတာထိတယ်မဟုတ်လား "

အသက်မရှုနိုင်အောင်ဖြစ်နေရာကကျွန်မခေါင်းငြိမ်မိပါတယ် စိတ်ဆန္ဒကလူကိုလွှမ်းမိုးသွား

တာပါပဲရှင်။ စိတ်ကတင်းထားပေမဲ့ကိုယ်ခန္ဓာကကော့ကော့ထိုးပေးနေမိတာများ
ရှက်စရာပါပဲ ဒါပေမဲ့ဘယ်လိုမှမထိမ်းနိုင်တာကတော့အမှန်ပါပဲရှင်။

“ နင့်စောက်ပတ်ကအရည်တွေထွက်လာဘီဟ လိုးလို့ကောင်းလာဘီဟ”
လို့ဦးမောင်အေးက ပြောပါတယ် ကျွန်မလဲရှက်တာနဲ့သေချင်စိတ်တောင်ပေါက်ပါတယ်။

“ အား အား ကောင်းလိုက်တာ ကောင်းလိုက်တာ အဲလိုလေး လှုပ်ပေးတာ
ကောင်းလိုက်တာ၊ နင်ပြောတော့မလုပ်ပါနဲ့ဆို အိး အင်း အင်း”
ပြောပြောဆောင်ဆောင်နဲ့လုပ်နေတာများမနားတမ်းပါပဲရှင်။

“ ငွားကြီး လူယုတ်မာကြီး သားသမီးခြင်းမစာမနာ သေချင်းဆိုးကြီး ”

“ ဘာလဲနင့်ကိုလိုး လို့ပေါ့လေ ဟားဟား ဝန်ခံစမ်းဘာ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား ”

“ ငါ့လီးနဲ့တွေ့တဲ့သူတိုင်းမကောင်းဘူးလိုပြောတဲ့သူမရှိဘူး ”

“ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး ကျွန်မကိုအဲလိုမပြောနဲ့”

မျက်ရည်များပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျအောင်ပင်ကျွန်မငိုမိပါသည်။

“ အား အ အ အင် အင် ကျွန်မကိုဘယ်လိုတွေ့လုပ်နေတာလဲရှင်”

“ နင့်စောက်ပတ်ကိုလိုးနေတာဟေ့ လိုးနေတာဟ၊ မင်းကလဲကြိုက်ပါတယ်ကွာ”

“ အိ အားအား အိ အိ အ ဆောင်ဆောင် ကောင်းလာပီရှင် ဆောင်ပါရှင်”

အခုတော့ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ မယုံနိုင်အောင်ပါဘဲ ဦးမောင်အေးကဆောင်ရင်
ကျွန်မကကော့ပေးမိပါတော့တယ်ရှင်။

ကျွန်မဘဝမှာ ယောကျ်ားကိုသန်းငွေကိုတောင်ဒီလိုစိတ်ပါလက်ပါမရှိဘူးပါဘူး။ ကျွန်မ
ယောကျ်ား ဖွတ်ကြားသန်းငွေ ကြီးကတော့လုပ်ရင်လဲခပ်မှန်မှန်ဘဲဆိုတော့မတူဘူး
ပေါ့ရှင်။

“ ကောင်းလာပီရှင် ဆောင်ပါရှင် ဆောင်ပါရှင် ကောင်းလိုက်တာ အ အ ဟင်း ဟင်း
အား အား ဦးလေး လိုးစမ်းပါ လိုးပါ ဆောင်စမ်းပါ”

ဦးမောင်အေးကဆောင်လိုက်တိုင်းတင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီးဝင်သွားရုံမကဟိုးအထဲကိုပါထိ
လှတာကအရသာထူးစေတာအမှန်ပါပဲ ဦးမောင်အေးကကျွန်မလက်ကိုလွှတ်လိုက်ပါပြီ၊
အခုတော့ရုန်းဖို့သတ်မရတော့ဘဲ ဦးမောင်အေးလည်ပင်းကိုဖက်ပြီးကော့ကော့
ပေးမိတာက ကျွန်မပါပဲရှင်။

“ အိ အိုး အိုး ” ပေါင်ခြင်းတဘတ်ဘတ်မည်အောင်ဆောင်နေတာများခဲလို့ကောင်းလှ
ပါတယ် အခုနေ ကျွန်မ ယောကျ်ားကိုသန်းငွေပြန်လာမှာတောင်စိုးရိမ်နေမိပါတယ်။

“ နင်ကလီးဆာနေတာမဟုတ်လား ”

“ နင့်ကောင်သန်းငွေကဘာမှစောက်သုံးကျတာမဟုတ်ဘူး ”

“ သေချင်းဆိုးကြီး ပြောမနေနဲ့လုပ်မှာသာလုပ်စမ်းပါ၊ အား အား အ အ မြန်မြန် မြန်မြန်
လိုးစမ်းပါရှင် ချ ချ ဆောင်ဆောင် အိ အ အ အိ အား ကောင်းတယ် ပီးတော့မယ်

ဆောင်ဆောင် ထွက်ကုန်ဘီ ထွက်ကုန်ဘီ ရှင် အား လားလား အ အ
ဦးမောင်အေးကလည်းဆောင်ရင်း ဆောင်ရင်းသုတ်ရေတွေကိုမထိမ်းနိုင်တော့ဘဲ
သေနတ်ပစ်သလိုဆက်ကာဆက်ကာဆောင်ပန်းထုတ်ရင်းပီးသွားပါတော့ တယ်ရှင်
ကျွန်မတကိုယ်လုံးလဲအားအင်မရှိတော့အောင်နှုန်းချိနေပါတော့တယ်။
“အား...အ...အ...” ဦးမောင်အေးကလက်ကျန်အရည်များညှစ်နေရင်းကျေနပ်စွာအော်
နေပါတယ်ရှင်။
“ဖယ် ဖယ် ဖယ်တော့” ကျွန်မကဦးမောင်အေးကိုမော့ကြည့်ရင်းပြောတော့၊
“ဟနေပါဦးဟ မဝသေးဘူးတစ်ချီလောက်ထပ်ချဦးမယ်”
“ဖယ် ဖယ် တော်ပီ တော်ပီ ၊”
“နေပါဦးဆိုမှ မလောစမ်းနဲ့သန်းငွေလဲလာသေးပါဘူး”
“ကျွန်မ ကိုမတရားကျင့်ရတာမဝသေးဘူးပေါ့၊ တစ်ခါတော်ရောပေါ့ရှင်”
“မုဒိမ်းကောင်ကြီး၊ မုဒိမ်းကောင်ကြီး၊ မုဒိမ်းကောင်ကြီး”
“ဟ ဟ အေးမာ ငါတောင်းပန်ပါတယ်ဟာ၊နင့်ကောင်သန်းငွေကိုနင့်ပြန်မပြောရင်တော့
ဒီအိမ်မှာဆက်နေလိုရပါတယ်၊ ငါပေးနေပါတယ်”
“ဩ ကျွန်မကဘာပြောရမှာလဲ အားရပါးရလည်းလုပ်ပီးမှဘဲ”
ပြောပြီးထရပ်လိုက်ရာပေါင်ကြားမှနာလိုက်သည်မှာဆိုဖွယ်မရှိအောင်ပင်။
“အ အ နာလိုက်တာ”
“ဟာ နာနေလား လာ လာ ငါအခန်းထဲတွဲပေးမယ်” ဟု ဦးမောင်အေးပြောရင်း
ကျွန်မကိုအခန်းထဲတွဲပေးပါသည်။
ဟုတ်ကဲ့ဒီတစ်ကြိမ်ထဲမဟုတ်သေးပါဘူး နောက်ရက်တွေမှာလည်း ကျွန်မ
ကိုမတရားလုပ်တာပါဘဲပြောပြပါဦးမယ်။ အခုတော့မောလဲမော
နာလဲနာဆိုတော့နားဦးမှဖြစ် မယ်ရှင်။
ပထမပိုင်းနား